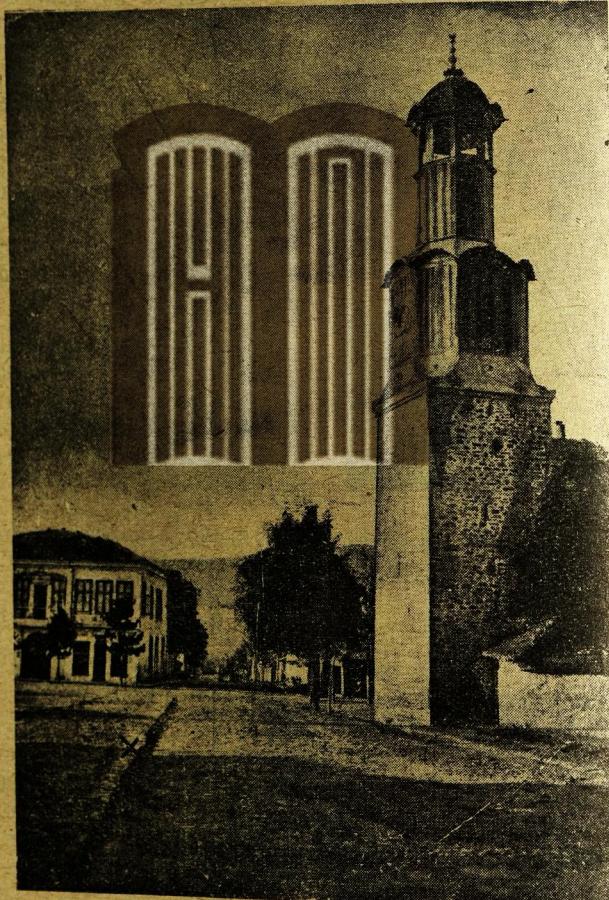


„1843 мѣсецъ януарія, да се помяти каку са намѣри цжрква отъ православното време била турцитѣ разкопаха я отъ основанието, каминиту зеха, бѣше на нива турска на Балжкъ Ямасж отъ градата на востокъ“.

Отъ тази бележка става явно, че при старитѣ лозя на Севлиево въ близката му мѣстностъ „Балжкъ Ямасж“ е имало единъ монастиръ при „Дели Мариновата круша“, надъ старото кладенче. На това баирче и по настоящемъ личатъ остатъци отъ зданието на този севлиевски монастиръ. Нашите археолози не сѫ изучили това старо българско — християнско селище. Камбаната на този монастиръ носи дата 1191 година, която турцитѣ я поставили на градския часовникъ въ Севлиево. При този монастиръ, естествено, е имало едно заселище — Севлиево. А това може да покаже, че този градъ е сѫществувалъ още презъ XII вѣкъ.



Градскиятъ часовникъ съ чистъ арабски стилъ, съ монастирската камбана отъ 1191 год. — гр. Севлиево.